

Kavárna, Porsche i originální hlediště

Ve Vratislavicích včera proběhl Den otevřených dveří **moderního kulturního centra**. Na akce láká kromě místních také návštěvníky z Liberce a Jablonce nad Nisou

LIBEREC (ad) Modernistická kavárna s příjemným přitímím a zajímavou dekorací nad hlavou vybízí k meditování. Literátům navíc neunikne ani jedna myšlenka. Mohou si ji totiž zapsat na papír s logem vratislavického kulturního domu. Je to zároveň prostírání. „Tak to myslel i architekt, aby si na ten ofsetový papír lidi zapisovali. Mám jich našťastí spoustu,“ říká obsluha kavárny.

V novém multifunkčním kulturním domě ve Vratislavicích, pro nějž se vžívá název Desítka – díky jeho otevření 10. 10. 2010, právě běží Den otevřených dveří. Lidé sedí v kavárně. Ale také si procházejí památník vratislavického rodáka Ferdinanda Porscheho. Prohlížejí si auta a sledují promítané smyčky.

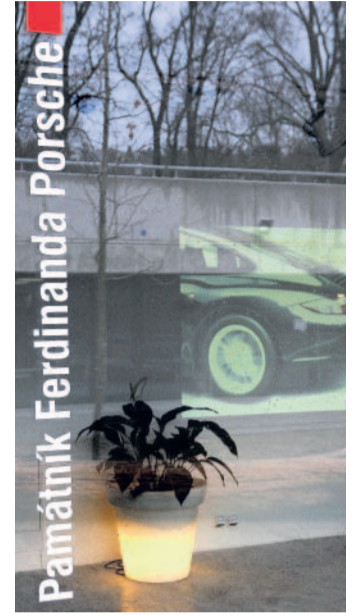
Sedí také ve víceúčelovém sále, kde právě zpívají děti z místní mateřské školy. Zvědavcům vedoucí centra vysvětluje systém zasunovacího hlediště. Díky němu mohou v sále pořádat také taneční zábavy nebo cvičení zumb. „Návštěvnost je už teď vysoká, chceme ale nalákat i lidi, co u nás ještě nebyli,“ vysvětluje důvod Dne otevřených dveří vedoucí centra Pavla Rečtáčková.

Vratislavické centrum navržen libereckým architektem Petrem Stolinem chce sloužit nejen místním, ale láká jablonecké i liberecké diváky. Leží totiž v polovině trasy mezi oběma městy. „Doufáme, že návštěvníky zaujme letní kino, které tu plánujeme. Nějaká akce se u nás koná zhruba dvacet dní v měsíci,“ říká referentka programu Petra Kutinová. Obrovský zájem je podle ní o nedělní pohádky. Maminky zase hodně využívají mateřské centrum Kamínek. „Zájem je i o přednášky nebo koncerty. Podobné zařízení tady totiž lidem chybělo,“ říká Kutinová.

Lidé si prý zvykají i na netradiční neomítnuté betonové stěny moderní stavby. Kritické hlasy se však objevují i během prohlídky. „Přijde mi to tu nedodělané. Hlavně to ale zadlužilo Vratislavice,“ posteskl si jeden z návštěvníků centra.

Nové kulturní centrum Ve Vratislavicích otevřeli kulturní centrum minulý rok na podzim. Od té doby se tu konají kulturní akce, ale například také cvičení či cestopisné přednášky. Svoje místo tady našel také památník slavného místního rodáka, konstruktéra Ferdinanda Porscheho.

8x foto: Ota Bartovský, MF DNES

Vaším objektivem

Čtenářské fotky z rajce.idnes.cz

Karneval pro děti
Centrum vzdělanosti Libereckého kraje uspořádalo v Jablonci nad Nisou karneval pro mateřské školy.

Foto: Věra Bartoňová
<http://waverka.rajce.idnes.cz>

Fórum čtenářů

výběr z dopisů, kráceno

Vaše názory nás zajímají

Pište, volejte, mailujte vaše názory na redlib@mfidnes.cz, MF DNES, OC Fórum Liberec, Soukenné nám. 2/669, 460 01 Liberec, telefon 488 123 111. Diskutovat můžete na internetové stránce liberec.idnes.cz. Vlastní autorský blog si můžete založit na adrese blog.idnes.cz.

Silnice jako rukojmí. To je nehoráznost

Vždy, když si přečtu v tisku některá vyjádření, která vycházejí z úst některých pracovníků Libereckého kraje, nestačím se divit. Ale tohle tu ještě nebylo. Silnice jako rukojmí! Velmi, ale velmi cítím s obyvateli měst a obcí, kterých se dotkly povodně. Zrovna tak cítím s řidiči, kteří jsou nuceni jezdit po tzv. tankodromech. Ovšem opravy silnic jsou již dlouhodobá záležitost. Vůbec nerozumím tomu, že kvůli zpusťšeným silnicím a také těm po povodních by měly být zrušeny školy, aby bylo na jejich opravy. Anebo že když se nezruší či nesloučí některé školy, mohou učitelé zapomenout na zvyšování platů. To je přímo vyhrožování a zastrašování! Povodně jsou přírodní a nahodilé katastrofy a stát musí mít na tyto finanční prostředky a rezervy. A učitelé? Že by jim chtěl někdo z dobré vůle přidat, o tom silně pochybuji. Svě si musí vždy vydobýt. Takovéto komentáře kraje nemají vůbec nic společného s reformou školství. Jaká hrůza! Kdyby Liberecký kraj stále nepořádal různé megalomanské akce za megalomanské peníze a choval se jako hospodář, bylo by na školy i na opravy silnic a ještě by možná zbylo na další potřebné věci.

Když je krize, musíme se uskromnit všichni, ale nikdy na úkor vzdělávání!

Marie Kučerová

Na silnici už používám slova nejtvrďšího ražení

Mám matku v Domově důchodců v Mimoni. Na víkendy si ji bereme do Jablonného v Podještědí. Na tom tankodromu ze mě za ta léta vyprchala veškerá slušnost. Už používám slova nejtvrďšího ražení. Nepomáhá to. Auto mám v podstatě na odpis. A že jsem se dost snažil jako „znalec“ se vyhýbat. Takový člověk, který by to zvládl, se ještě nenarodil. Ivan Holý

Silnice jsou rok od roku horší

Koukat se na to už nedá. Rok co rok si říkám, že příště to bude lepší. Není. Naopak. Děr je víc a víc a jsou hlubší a hlubší. Projedte se například z Kokonína od kruhové směrem na Maršovice a dále k Pěněčnu. Ty díry tam jsou výstavní. Mám tam jednu favoritku na díru roku. A taky mám pocit, že tam brzy dojde k nějaké bouře, protože tam auta kličkují, jak se dá. Ale pravda je, že už řadu měsíců tam stojí značka upozorňující na nerovnost vozovky. Skromný dotaz na odpovědné lidi. Jak to dělají v Rakousku, Německu, Švýcarsku? Oni přeci mají stejné přírodní podmínky jako my. Taky tam sněží, taky tam mrzne. Jen ty díry tam nejsou. To, co je u nás, to je mezinárodní ostuda.

Vladimír Maňas

Důchodová reforma nereforna

Jedno se ministru Drábkovi a

představě jeho MPSV o základních parametrech důchodové reformy musí přiznat: podařilo se vzbudit (bohužel tak trochu až po jejich zveřejnění) zájem nejen odborníků a politiků, prezidenta nevyjímaje, ale i „normálních“ lidí o důchod a jeho výši a vůbec o život lidí v této životní etapě. A poslední slova ministra financí Kalouska o pokerové sázce budoucích důchodců na smrt a dobu pobírání důchodu ze soukromého fondu tomu jenom přidala. Představa obou ministrů, že jejich reforma vyřeší vše dosud nevyřešené, je však obávám se, poněkud mylná, už proto, že k důchodu jako takovému lze přistupovat různě. Jasně by se především mělo říci, co je cílem reformy. To, že si dobrovolně uberu ze současných státu placených 28 % sociálního pojištění 3 %, přidám 2% ze svého a těchto 5 % svěřím soukromému fondu, vypadá možná dobře, ale pomůže to těm lépe vydělávajícím skupinám obyvatel, samozřejmě podle toho, jak bude ten můj fond hospodařit, stát a jeho průběžný důchodový systém však přijde o ta 3 procenta. A tak aby o ně nepřišel, navýší se nějak snížená DPH na možná deficitivně na 14, resp. pak sníží i zvýší DPH na jednotných 17,5 procenta. No jo, ale co když na tu dobrovolnost přesunu 3 % ze sociálního pojištění skoro nikdo nakonec nekývne a vše, pokud jde o příjmy státního důchodového systému, zůstane při starém. Co potom s příjmy čtvrtí kolik miliard ročně z navýšení DPH? No... potom asi na výnosu z DPH vyděláme všichni... když bude platit veřejně premiérem deklarovaný slib, že výnos z navýšení DPH půjde pouze a je-

nom na důchody! Dobrovolné důchodové připojištění se státním příspěvkem (zároveň i zachováníhodná odpočítatelná položka z daňového základu) se docela osvědčilo, když se na něm podílí 70 % práceschopného obyvatelstva, a není důvod na něm nic zásadního měnit. Ale pokud jde o další dobrovolné investice na stáří... není nakonec lepší a výhodnější než do soukromého, a přece jenom co do výnosů tak trochu rizikového penzijního fondu investovat včas např. do vlastního bydlení? Mít či nemít vlastní byt či dům, nebo platit doživotně nájem, který se bude v čase zřejmě jenom zvyšovat, to je rozdíl v příjmech, resp. výdajích v tisícikorunách měsíčně, které důchodce-nájemník platí a důchodce-vlastník bytu či domu každý měsíc naopak ušetří. Důchodce žijící ve svém vlastním bydle- ní má prostě výhodu, kterou žádná reforma důchodci-nájemníkoví nenahradí. Investice do vlastního bydlení, která je navíc mezigeneračně možná víc než ono 1 %, kterým budou moci děti přispívat ze svého sociálního pojištění na důchod svých rodičů, je tak podle mě tou vůbec nejlepším investicí na stáří a důchod. Zpětně tak vidím jako pro současné a hlavně budoucí důchodce jako velmi pozitivní rozhodnutí města Liberec z poloviny devadesát let, na kterém jsem se tehdy docela aktivně podílel, když město nakonec prodalo tisíce bytů především na sídlišťích nájemníkům za velmi přijatelné ceny. Jako vklad pro budoucí důchodovou reformu pro současné vlastníky velmi dobrý počinek!

Jiří Němec, Liberec